

Nyfikenhetsvandring 3 - GUD FADER

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01

Detta är nyfikenhetsvandring 3
Kära surfare och

nyfikenhetsupptäcktsvandrare!

I de två föregående avsnitten fick vi först upptäcka den brokiga och ofta bråkiga skara som finns i ordet VI. Och vi undrade hur det ska kunna bli folk av dem (oss). Vi försökte oss också på experimentet Jesus. Vi fick slappna av i hans närvaro och svalka oss i trons kraftkälla = Bibeln. Och nu ska vi gå vidare och försöka se vilka spännande upptäckter vi kan se bakom orden GUD FADER. Vi delar upp detta avsnitt på två vandringar.

Först löser vi alla gåtor som handlar om Gud Fader.

Sedan, i nästa vandring nr 4, funderar vi på vår egen gudsbild och hur den påverkat vår självbild.

God vandring önskar

GUD
FADER (del 1)

GUD
FADER(del 1)

Det är fler än du och jag som grubblat över frågan om GUD.
En del har fått många gråa hår av det.

Själv är jag alldeles vithårig.

Finns Gud? Bevisa Gud. Vad håller han egentligen på med idag? Hur kan det göra så ont när Gud är så god? Bryr han sig verkligen om oss? Vet han om att jag finns?

När trosbekännelsen skall beskriva den Gud vi tror på, börjar den med ordet FADER. Därmed slår den an en varm ton. Den som en gång satt igång världsmaskineriet och upfunnit människan är inte en kall intelligens eller ett opersonligt öde. En kristen tror på GUD FADER. Det betyder: Det finns ett hjärta i tillvaron.

Och du kan - om du är riktigt stilla höra pulsslagen från det hjärtat.

Gud Fadern själv vill att vi ska veta vem han är. Och han vill att vi ska veta att han vet vem vi är. Gång på gång gör han sig känd för oss. Han säger:

Ni
skall söka mig, och ni skall också finna mig,

om ni frågar efter mig av hela er hjärta.

Ty jag vill låta mig finnas av er, säger Herren.

(Jeremia 29:13-14)

Gud har två sändningar på vilka han vill nå fram till oss.

Först sänder han Jesus och

Jesus lär oss vem Gud är.

Ingen har någonsin sett Gud.

Den Enfödde, som själv är Gud

och står Faderns hjärta närmast,

han har gjort honom känd.

(Joh 1:18, Giertz)

Jesus gör Gud synlig för oss. Jesus visar oss en Gud som kommer till oss nedifrån, i nattens timmar, i vår nöd, vårt mörker. Han lider sig fram till oss. Han går in i närkamp mot allt djävulskap som vill fånga oss. Hela Jesu liv är en lång bilderbok om att Gud är Kärleken. Jesus vet vad som finns i Guds hjärta. Han längtar efter att få tala om för dig att du är älskad och dyrbar i hans ögon. För att denna kärlek inte bara skall vara en teori som fastnar på ditt hjärnkontor, har han en andra sändning, han har sänt sin helige Ande.

Gud har
sänt sin Sons Ande

in i vårt hjärta och den ropar: Abba!
Fader!

(Gal 4:6)

Abba (våra barn säger pappa) är barnets förtroliga tilltal till sin far. Anden vill hjälpa dig och mig att hitta kärleksförhållandet till vår himmelske far.

Men varför ropar Anden? Varför sjunger han inte lite stillsamt och fint och gregorianskt och vackert som jag gör? Kanske han gör det för att överrösta alla andra röster som vill säga till dig att du inte kan vara ett Guds barn du som är hopplös. "Inte kan du va ett Guds barn, du som är sån.."
Men Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn, skriver Paulus i sitt brev till Svenskarna. (Han gjorde en kopia till de kristna i Rom också, Rom 8:16). När Anden vittnar gör han det genom att peka på Jesus. För Jesu skull är du ett Guds barn. Anden vill tala in detta i vårt allra innersta, i vår ande. Här ligger kärlekshemligheter och väntar på oss!

Vi kommer att tala mycket om Jesus
och mycket om den helige Ande

längre fram i kommande
nyfikenhetsupptäcktsvandringar.

Bevisa Gud!

Ingen har någonsin kunnat bevisa att Gud inte finns.

Ingen har någonsin kunnat lämna ett vattentät bevis för att Gud finns.
Varför? Jo därför att:

Gud är så fantastisk och väldig att han inte ryms i ett bevis. Om vi hade kunnat plocka in Gud i ett bevis, så skulle Gud inte vara större än vår hjärna. Vi kan aldrig låsa in Gud i ett tanke-system. Guds storhet blir dold för oss om vi förvandlar honom till ett diskussionsämne. Till något vi förfogar över och bestämmer över. Det är inte vi som förfogar över Gud utan Gud som förfogar över oss. Vi kan inte bevisa Gud. Men Gud har lämnat många bevis på att han finns och att han älskar oss.

Korset är ett sådant bevis:

Gud
bevisar sin kärlek till oss

genom att Kristus dog för oss

medan vi ännu var syndare

(Rom 5:8)

Vi kan aldrig på mänskligt språk helt uttrycka vad Gud är. Vårt språk är för fattigt och vår hjärna är för liten och Gud är för stor. Vi kan aldrig förstå det helt. Så om du begriper att du inte begriper så mycket av detta, så har du begripit något mycket väsentligt! Men det som trosbekännelsen vill berätta för oss är att Gud är vår käre himmelske Fader. Vi tror på GUD FADER. Och han är en Gud som gång på gång griper in i vår värld. Han har två händer...

händer.

Det man inte begriper med sin hjärna det kan man begripa med sitt hjärta. Det gjorde första kristna. När man i den första kristna kyrkan frågade: "är det en Gud eller tre gudar vi tror på?" fick man till svar:

FADERN har två
händer: SONEN och DEN HELIGE ANDE.

Fadern sträcker ned dessa två händer mot jorden för att gripa tag i oss och befria oss från de hjulspår vi fastnat i och lyfta oss upp och sluta oss in i sin fadersfamn. Han gjorde det i dopet. Han gör det varje gång du går till nattvarden. Om och om igen får vi krypa upp i hans fadersfamn. Och varje gång han gör det med dig är det som om han vill säga:

"Jag tycker så mycket om dig,

din dumma otäcka unge".

Har Du svårt att begripa dig på Gud?

Och har du svårt att begripa dig på dig själv?

I nästa vandring löser vi de problemen

lovar

Faderns två
händer.

Det man inte begriper med sin hjärna det kan man begripa med sitt hjärta. Det gjorde första kristna. När man i den första kristna kyrkan frågade: "är det en Gud eller tre gudar vi tror

på?" fick man till svar:

FADERN har två
händer: SONEN och DEN HELIGE ANDE.

Fadern sträcker ned dessa två händer
mot jorden för att gripa tag i oss och befria oss från
de hjulspår vi fastnat i och lyfta oss upp och sluta oss in i
sin fadersfamn. Han gjorde det i dopet. Han gör det varje
gång du går till nattvarden. Om och om igen får
vi krypa upp i hans fadersfamn. Och varje gång han gör
det med dig är det som om han vill säga:

"Jag tycker så mycket om
dig,

din dumma otäcka unge".

Har Du svårt att begripa dig på
Gud?

Och har du svårt att begripa dig på dig själv?

I nästa vandring löser vi de problemen

lovar